Nr. 41. 1933.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 7 października 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Starosta Powiatowy
w Będzinie
21/IX-1933 r.
L. Wet. 3/165

Zaraza różycy świń we wsi Strzemieszyce Wielkie gminy Olkusko-Siewierskiej została w dniu 21 września r. b. uznana za wygasłą i wydane zarządzenia zostały uchylone.

Zaraza cholery drobiu we wsi Strzymieszyce Wielkie gminy Olkusko-Siewierskiej została uznana w dniu 21/9 r.b. za wygasłą i wydane zarządzenia zostały uchylone.

Za Starostę
E. Schönborn.

Ogłoszenie.

Wynajęcie polowania
gminy Chorzów odbędzie się w drodze licytacji najwięcej dającemu
w czwartek dnia 12 października br.
o godzinie 11-tej przed południem
w lokalu p. Dembskiego w Chorzowie, przy ulicy Kościelnej 39.

Warunki dzierżawy zostaną ogłoszone w terminie licytacji.

Chorzów, dnia 3. października 1933 r.

Zarząd gminny.
Siwy
Naczelnik polowania.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 12 lipca 1933 r.
w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Ciąg dalszy z nr. 40.

2. Magistraty pozostałych miast oraz urzędy gminne sporządzają rejestry poborowych w dwóch egzemplarzach, przyczem pierwszy egzemplarz rejestru poborowych pozostaje w urzędzie gminnym (magistracie), drugi zaś egzemplarz przesyłają właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, która na jego podstawie sporządza listę poborową w jednym egzemplarzu.

Władza wojewódzka administracji ogólnej może magistratom, wymienionym pod 2., oraz urzędom gminnym w częściach Państwa, w których istnieja gminy zbiorowe, przekazać w miejsce drugiego egzemplarza rejestrów poborowych sporządzenie listy poborowej, o ile urzędy te dają należytą rękojmię prawidłowego wykonania tej czynności.

Art. 30.

Sposób założenia i prowadzenia ewidencji wojskowej ustali instrukcja Ministra Spraw Wojskowych.

Art 31.

Po sporządzeniu listy poborowej wszelkie zmiany w tej liście mogą być uskutecznione tylko przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej zaś w okresie poboru (głównego i dodatkowego) przez przewodniczącego komisji poborowej w porozumieniu z wojskowym członkiem tejże komisji.

Art. 32.

Urzędy i organa, wymienione w art. 23, są obowiązane niezwłocznie przesyłać do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej wyciągi z metryk śmierci osób płci męskiej, zmarłych w wieku od 19 do 50 lat, oraz tych osób, zmarłych w wieku ponad 50 lat, które były oficerami w stanie spoczynku, oficerami pospolitego ruszenia lub podoficerami w stanie spoczynku, celem wykreślenia nazwisk tych osób z rejestru i list poborowych oraz z ewidencji wojskowej.

Powiatowe władze administracji ogólnej będą wykazy te niezwłocznie po wykorzystaniu przesyłać do właściwych powiatowych komend uzupełnień celem poczynienia analogicznych zmian w ewidencji osób wojskowych.

Urzędy i organa, wymienione w art. 23, obowiązane są ponadto udzielać wszelkich wyjaśnień, wyciągów i odpisów potrzebnych przy układaniu oraz prowadzeniu list poborowych i ewidencji woj-

skowej, jak również wogóle przy czynnościach urzędowych, wynikających z wykonania niniejszej ustawy.

Do występowania z odnośnemi żądaniami wobec wymienionych urzędów i organów uprawnione są władze administracji ogólnej, powiatowe komendy uzupełnień, komisje poborowe, oraz te urzędy gminne (magistraty), którym na zasadzie art. 29 poruczono sporządzenie list poborowych.

Art. 33.

Koszty, związane z prowadzeniem przewidzianych w art. 24 — 28 rejestrów poborowych, oraz koszty sporządzenia list poborowych i potrzebnych skorowidzów w tych przypadkach, w których listy te sporządzać ma urząd gminny (magistrat) w myśl art. 29, ponoszą gminy.

Koszty sporządzenia list poborowych we wszystkich pozostałych wypadkach, oraz koszty potrzebnych do niej skorowidzów, względnie innych do przeprowadzenia poboru niezbędnych wykazów, tudzież koszty kancelaryjne urzędów i organów, wymienionych w art. 23, wynikające z wykonania żądań wystosowanych do nich na zasadzie art. 32, pokryte będą z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Koszty, związane z dokonywaniem zagranicą czynności, wymienionych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, będą pokryte z budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Rozdział V.

O obowiązku stawiennictwa do poboru i o poborze.

Art. 34.

Każdy podlegający obowiązkowi wojskowemu ma się co roku w okresie wieku poborowego stawiać do poboru, dopóki właściwa komisja poborowa bądź to nie uzna go za zdolnego do czynnej służby wojskowej lub do służby w pospolitem ruszeniu, bądź też zupełnie od służby wojskowej nie zwolni.

Art. 35.

Obowiązek stawienia się do poboru należy spełnić przed komisją poborową właściwą dla tej gminy, w której rejestrach poborowy został wykazany zgodnie z postanowieniami art. 24 — 26.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być obowiązek stawienia się do poboru spełniony także przed komisją poborową właściwą dla miejsca pobytu w chwili poboru. Zezwoleń na to udzielają na prośbę powiatowe władze administracji ogólnej, w których listach został wpisany poborowy zgodnie z niniejszą ustawą.

Art. 36.

Na osoby, obowiązane do służby wojskowej, których stosunek do tej służby nie został jeszcze ustalony lub które z jakichkolwiek powodów obowiązkowi stawienia się do poboru w wieku poborowym nie uczyniły zadość, — rozciąga się obowiązek stawienia się do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 50 lat życia, nie zależnie od odpowiedzialności karnej za niestawienie się do poboru w przepisanym terminie.

W tym okresie czasu podlegają osoby powyższe jednorazowemu przeglądowi i będą obowiązane zależnie od jego wyniku odbyć czynną służbę wojskową; jeżeli w chwili poboru osoby te ukończyły 38 lat życia, zostaną zaliczone do pospolitego ruszenia.

Na osoby, które poza przypadkami, przewidzianemi w art. 44, uchyliły się podstępnie od czynnej służby wojskowej, rozciąga się obowiązek odbycia tej służby do końca tego roku, w którym kończą 38 lat życia.

Art. 37.

Pobór zarządza Minister Spraw Wojskowych, a przeprowadza Minister Spraw Wewnętrznych; co do osób, przebywających zagranicą, — w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Do poboru powołuje się w kraju corocznie wszystkich, którzy w myśl art. 6 i 36 powinni uczynić zadość w danym roku obowiązkowi stawiennictwa.

Pobór główny odbywa się w kraju corocznie zasadniczo pomiędzy 1 maja a 30 czerwca. Pobory dodatkowe odbywają się w miarę potrzeby.

Minister Spraw Wojskowych może zarządzić pobór główny także w innym terminie.

Przegląd poborowych dokonywa się w kraju zasadniczo według gmin. Obecni przy poborze przedstawiciele gmin są odpowiedzialni za tożsamość osób, które stawiły się do poboru.

Pobór zagranicą zarządza Minister Spraw Wojskowych w razie potrzeby. Sposób przeprowadzenia poboru zagranicą normuje instrukcja Ministra Spraw Zagranicznych, wydana w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych.

Art. 38.

Warunki fizycznej zdolności do służby wojskowej określą przepisy sanitarne wojskowe, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych.

Sposoby badania oraz tryb postępowania lekarzy komisji poborowej ustalą przepisy, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 39.

Komisja poborowa wydaje orzeczenie, że poborowy jest albo zdolny do czynnej służby wojskowej — kategorja A, albo czasowo niezdolny do służby wojskowej — kategorja B, albo zdolny do służby w pospolitem ruszeniu z bronią — kategorja C, albo zdolny do służby w pospolitem ruszeniu bez broni. — kategorja D, albo zupełnie niezdolny do służby wojskowej — kategorja E.

Od orzeczenia komisji (krajowej i konsularnej) niema odwołania. Unieważnienie tych decyzyj przez władze wyższe może nastąpić tylko w wypadkach niniejszą ustawą przewidzianych.

Poborowi kategorji A zostają przeznaczeni do czynnej służby wojskowej.

W stosunku do poborowych, zakwalifikowanych do kategorji B, obowiązek stawiennictwa trwa nadal zgodnie z art 34 niniejszej ustawy.

W razie ogłoszenia mobilizacji poborowi ci mogą być wskutek zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych, na wezwanie właściwej władzy administracji ogólnej, powołani do stawiennictwa przed komisją poborową, chociażby w danym roku już raz uczynili zadość temu obowiązkowi.

Poborowi kategorji C i D zostają zaliczeni do pospolitego ruszenia. Poborowi kategorji E są wolni do służby wojskowej.

Art. 40.

Poborowy, uznany za zdolnego do czynnej służby wojskowej, może być przed wcieleniem do szeregów ponownie poddany badaniu na komisji poborowej, jeżeli po poborze wskutek choroby lub

kalectwa stał się przypuszczalnie niezdolnym do czynnej służby wojskowej. O poddaniu ponownemu badaniu decyduje powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 41.

W razie stwierdzenia w drodze administracyjnej, że orzeczenie o zdolności poborowego do służby wojskowej zostało wydane przez niewłaściwą komisję poborową lub wadliwie, wojewódzka władza administracji ogólnej może w drodze nadzoru w porozumieniu z dowództwem okręgu korpusu uchylić to orzeczenie.

W razie niedojścia do porozumienia wyżej wymienionych władz rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

W razie uchylenia orzeczenia powiatowa władza administracji ogólnej wezwie poborowego do ponownego przeglądu na komisji poborowej, wyjąwszy przypadki, w których poborowy wyszedł już z wieku poborowego, oraz przypadki, w których z pośród kilku zakwestjonowanych orzeczeń jedno okaże się niewadliwem i wydanem przez komisję poborową właściwą.

Art. 42.

Osoby, zaliczone przy poborze ze względu na ich zdolność fizyczną do kategorji C i D, mogą być powoływane do odbycia służby wojskowej, dostosowanej do ich zdolności fizycznych i umysłowych.

Sposób odbycia i czas trwania ich służby ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 43.

W wypadkach, gdy komisja poborowa nie jest w stanie przy poborze stwierdzić wady lub ułomności poborowego w sposób, wystarczający dla wydania orzeczenia o jego zdolności do służby wojskowej, komisji poborowej przysługuje prawo odesłania poborowego do szpitala wojskowego; odstawienie do szpitala zarządza powiatowa władza administracji ogólnej.

Jak długo urzęduje komisja poborowa, która zadecydowała odesłanie poborowego do szpitala, poborowy zostaje po zbadaniu przedstawiony jej zpowrotem wraz z dotyczącą opinją szpitala W pozostałych wypadkach szpital przesyła swoją opinję właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, poborowego zaś kieruje pod adresem przez nią wskazanym. Powiatowa władza administracji ogólnej przedkłada otrzymaną opinję komisji poborowej w najbliższym terminie jej urzędowania i zarządza przedstawienie jej dotyczącego poborowego, jeżeli obecność jego jest potrzebna, do wydania orzeczenia.

Na podstawie opinji szpitala, komisja poborowa wydaje jedno z orzeczeń wymienionych w ust. 1 art. 39.

Jeżeli przy poborze stwierdzona zostanie u poborowego wada lub ułomność, czyniąca go niezdolnym do służby wojskowej, ale dająca się w ciągu najwyżej 4-ch miesięcy wyleczyć, może komisja poborowa zarządzić odesłanie poborowego do szpitala cywilnego, ten zaś obowiązany jest poborowego przyjąć i poddać właściwemu leczeniu.

Art. 44.

Osoby, które w celu uchylenia się od obowiązku służby wojskowej wywołały u siebie rozmyślnie chorobę lub uszkodzenie cielesne uzasadniające wydanie jednego z orzeczeń, przewidzianych w ust. 1 art. 39 (kat. B, C lub D), będą niezależnie od odpowiedzialności sądowo - karnej powołane do odbycia czynnej służby wojskowej o ile tylko są zdolne do jakiejkolwiek służby wojskowej i o ile nie przekroczyły 38 lat życia.

Ewentualnie koszty ekspertyzy lekarskiej względnie leczenia tych osób ponoszą one same, a wrazie niemożności zapłacenia mają zastosowanie obowiązujące przepisy o kosztach leczenia w szpitalach powszechnych z prawem późniejszego regesu.

Art. 45.

W razie stwierdzenia w drodze administracyjnej lub sądowej faktu, iż zaszły okoliczności, uzasadniające podejrzenie co do bezstronności lub słuszności wydanych przez komisję poborową orzeczeń, przysługuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, względnie upoważnionym przez tych ministrów wojewodom w porozumieniu z właściwymi dowódcami okręgów korpusu — prawo unieważnienia tych orzeczeń, jak długo dotyczący poborowi znajdują się w wieku poborowym.

Jeżeli stwierdzony został współudział tych poborowych w dokonywanych nadużyciach lub wpływ na wydanie wadliwego orzeczenia, unieważnienie odnoszących się do nich orzeczeń komisji poborowej może w powyższym trybie nastąpić do końca tego roku kalendarzowego, w którym poborowi ci kończą 50 lat życia.

W razie unieważnienia orzeczenia poborowi obowiązani są stawić się przed komisją rozpoznawczą, która wyda co do nich jedną z decyzyj, wymienionych w ust. 1 art. 39. Jeżeli jednak w tym czasie poborowi ci ukończyli 38 lat życia, zostaną w razie uznania ichprzez komisję rozpoznawczą za zdolnych do czynnej służby wojskowej, zaliczeni do pospolitego ruszenia z bronią.

Art. 46.

Ustalenie w drodze administracyjnej lub sądowej faktu udawania przez poborowego przy poborze choroby lub ułomności, z powodu której komisja wydała orzeczenie, nie odpowiadające istotnemu stanowi zdrowia poborowego, pociąga za sobą samo przez się nieważność tego orzeczenia i poddanie poborowego ponownemu przeglądowi przez komisję rozpoznawczą, chociażby przekroczył wiek poborowy, nie dłużej jednak niż do ukończenia 38 lat życia.

Art. 47.

Powiatowe władze administracji ogólnej wykonywają nadzór nad należytem wypełnieniem przez poborowych obowiązku stawiennictwa. Za pośrednictwem podległych sobie urzędów gminnych tudzież policji państwowej przeprowadzają uchylających się od poboru do najbliższej komisji poborowej. W razie uzasadnionej obawy ponownego uchylenia się od poboru może być zarządzone przytrzymanie uchylającego się aż do najbliższego dodatkowego przeglądu.

Rozdział VI.

O służbie pomocniczej.

Art. 48.

Obok powszechnego obowiązku wojskowego istnieje obowiązek służby pomocniczej. Obowiązkowi temu podlegają wszyscy obywatele Rzeczypospolitej płci męskiej od ukończonych lat 17 do lat 60, którzy nie pełnią czynnej służby wojskowej, służby w rezerwie lub pospolitem ruszeniu.

Powołanie osób, podlegających obowiązkowi służby pomocniczej do pełnienia tej służby może nastąpić z chwilą wybuchu wojny, zarządzenia mobilizacji lub gdy wymaga tego interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, powziętą na wniosek Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 49.

Sposób powoływania do służby pomocniczej, rodzaj tej służby oraz warunki jej pełnienia ustali osobna ustawa, a do czasu jej uchwalenia — rozporządzenie Rady Ministrów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw Nr. 60 z dnia 4. VIII. 1933)

Szefostwo Intendentury O. K. V.
w Krakowie

Do Nr. 510-62/KZI. II.
Tel. 149-43

OGŁOSZENIE

Szefostwo Intendentury O.K.V. Kier. Zaop. Int. w Krakowie ul. Bosacka Nr. 13. przystępuje w bieżącym roku do zakupu większej ilości pszenicy, żyta i owsa na potrzeby wojska.

Oceniając w sposób należyty doniosłość roli wojska jako konsumenta oraz korzyści jakie zakup z pierwszej ręki dać winien rolnikom zwracam się do P.T. Producentów rolnych wielkich i małych, do Ich Zrzeszeń oraz Organizacji i Związków rolniczo-handlowych, by w dobrze zrozumiałym interesie własnym oferowały pszenicę, żyto i owies bezpośrednio w tut. Zakładzie.

Dla orjentacji podaję wytyczne, stosowane przez tut. Kier. Zaop. Int. przy zakupach zboża u rolników i ich związków.

1. Kier. Zaop. Int. dokonuje zakupów

a) Sposobem odręcznym polegającym na ustnem, porozumieniu się stron co do warunków kupna — sprzedaży bez umowy pisemnej. Towar przy tym sposobie zakupu przechodzi z ręki do ręki, oferowane więc zboże musi być w posiadaniu oferenta. Sprzedający otrzymuje zapłatę natychmiast po dostarczeniu zboża furami, czy też wagonowo i po odebraniu go przez organa wojskowe.

b) W drodze zamówienia w postaci listu kupieckiego na podstawie porozumienia się (pertraktacji) stron co do warunków umowy i potwierdzenia przez stronę warunków zakupu pisemnie w zamówieniu skierowanem do sprzedawcy, który to zamówienie akceptuje.

Przy tym sposobie zakupu dopuszczalne jest zwolnienie dostawcy od wadjum i kaucji z zastosowaniem postanowień rozkazów wojskowych.

2. Jakość zboża:

a) Zboże musi pochodzić z ostatniego sprzętu, być suche, zdrowe, niezagrzane, wolne od niewłaściwego zapachu i szkodników zbożowych.

b) Gęstość zboża (ciężar objętościowy) obowiązuje według standartów określonych przez Giełdy zbożowo-towarowe na pszenicę, żyto i owies, zależnie od ich pochodzenia. Przy odbiorze zboża o gęstości mniejszej niż określona standartem stosuje się potrącenie z ceny według dopowiedniej skali.

c) Procent zanieczyszczenia może dochodzić: W pszenicy do 2,5 proc. przyczem zanieczyszczenia organiczne i mineralne nie mogą przekraczać po 0,1 proc. w granicach ogólnego zanieczyszczenia.

d) **Zawartość wilgoci w zbożu.** Przeciętna normalna zawartość wilgoci winna wynosić w pszenicy i w życie 13,1/2 proc. w owsie 14 proc., maksymalna zaś zawartość wilgoci nie może przekraczać we wszystkich tych gatunkach zboża 15 proc.

Zboże o większej zawartości wilgoci może być przyjęte wyjątkowo, jednak z odpowiedniem potrąceniem.

W życie do 3 proc — w postaci ziarn zrośniętych, jęczmienia chwastów i zanieczyszczeń roślinnych i mineralnych, ilość ziarn potłuczonych w życie ponad 2,5 proc. wlicza się do ogólnego procentu zanieczyszczenia.

W owsie do 3,5 proc. — w postaci ziarn zrośniętych, chwastów i zanieczyszczeń mineralnych, przyczem zanieczyszczenia mineralne nie mogą przekraczać 1 proc. Do proc. zanieczyszczeń zalicza się również łubin.

Domieszki w owsie obcych ziarn zbożowych i pastewnych (bez łubinu) do 5 proc. nie zalicza się do zanieczyszczeń.

Przy zanieczyszczeniu zboża o większym procencie, zboże przyjmuje się po doprowadzeniu go przez dostawcę do odpowiedniego procentu zanieczyszczenia.

3. Cena stała loco wagon stacja odbiorcza lub załadowcza, przyczem przy dostawie loco stacja załadowcza, dostawca może otrzymać wojskowe listy przewozowe z tem, że koszta transportu kolejowego pokrywają wyłącznie władze wojskowe.

Za towar płacę ceny bieżące nie niższe od tych, które żądają odemnie hadlarze, kalkulujący w swej cenie koszta własne, zysk i podatki.

4. Termin dostawy przy zakupie odręcznym do 7 dni, przy zakupie drogą zamówienia do 3-ch tygodni od dnia akceptowania zakupu przez dostawcę.

5. Zapłata natychmiast gotówką po odbiorze przez tut. Składnicę Materjału Intendenckiego, która posiada własną bocznicę kolejową.

6. Producenci, ich Zrzeszenia oraz Organizacje rolniczo-handlowe, sprzedające zboże tut. Kier. Zaop. Int. mają pierwszeństwo przy nabywaniu otręb pszennych i żytnich, sprzedawanych przez tut. Składnicę Mat. Int. a to po cenach obowiązujących na dany miesiąc.

Szczegółowych informacyj co do płaconych w danym dniu cen i potrzebnych ewent. dodatkowych wyjaśnień — udziela referent zakupu tut. Kier. Zaop. Int. telefonicznie lub ustnie codziennie, za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 9—15 (Kraków, ul. Bosacka 13. budynek administracyjny — Telefon Nr. 149-43).

Kraków, dnia 19. sierpnia 1933 r.

Zr. Szefa Intendentury O. K. V.
Kier. Zaop. Int.
ZACHOROWSKI
major int.

OGŁOSZONO
Katowice, dnia 7. X. 1933 r.

Za Starostę
Mgr. Jaworski.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8